

betrængte brancher m.v. Det har aldrig været formålet at drive erhvervsstøtte ved hjælp af det her. Det er miljøpolitik. Det er miljøpolitik, hvor man faktisk har en række fastlagte konsekvente retningslinjer for at bringe virksomhederne på proceslisten og efter objektive kriterier at foretage afskæringer af, hvilke virksomheder der kan komme på let proces, og hvilke der kan komme på tung proces. Det er begrundet i objektive kendsgerninger såsom beregninger baseret på værditilvækst, baseret på værdiforbrug i forhold til omsætning m.v.

Derfor er det en misforståelse at tro, sådan som flere ordførere har været inde på, at man kan komme og sige: Nu synes vi, den branche har det lidt skidt. Nu skal de have en særlig lempelse. Jeg har set flere af de ændringsforslag, som V og K kommer frem med, og de er båret lige præcis af den mærkelige tankegang, at man sådan kan dele ud til højre og venstre.

Jeg har ved flere lejligheder sagt, at man ikke kan foretage sådan diskretionære lejlighedsvisse uddelinger af lempelser til den ene eller den anden branche. Det foregår efter objektive kriterier. Venstre og De Konservative har spurgt til det, og jeg har forklaret, hvad kriterierne er for at bringe en virksomhed på tung proces henholdsvis let proces. Det har jeg forklaret. Alligevel begynder man at komme med ændringsforslag, som fuldstændigt bryder med den logik; og man har været oprørt over, at nogen kunne forestille sig, at man kunne foretage sådanne diskretionære uddelinger til højre og venstre.

Nu foreslår man det selv. Jeg synes, det er absurd. Jeg synes, man burde sætte sig lidt mere ind i det her lovkompleks, før man begynder at komme med mærkelige fuldstændig ubegrundede ændringsforslag.

Der er faktisk konsistens og konsekvens i det her. Det er udmålt efter objektive kriterier. Det er ikke sådan, at man kan komme og bede om gaver til forskellige betrængte brancher. Der er faktisk en god del for ikke at sige megen konsekvens i det.

Og jeg gruer for, at vi skulle have haft alternativet, som Venstre og De Konservative foreslog, da vi havde den store debat om de grønne afgifter på erhvervene i foråret 1995. Da var ideen jo, at vi skulle lave aftaler med alle virksomheder. Jeg gad nok vide, hvordan vi skulle have set de her ting, hvis der var aftaler med alle virksomhederne. Skulle man indgå aftale med hver eneste virksomhed, og skulle man så ændre aftalerne, hvis man fandt ud af, at der var en virksomhed, der ikke havde det så godt?

Næh, det her er konsekvent miljøpolitik. Det er miljøpolitik, som også er præget af, at man kræver afgifter op ved at gøre ressourcebelastning, miljøbelastning dyrere. Det er et ganske elementært princip, og så deler man ud efter arbejdskraftomkostninger for at gøre arbejdskraften billigere.

Hr. Peter Hansen-Nords idé om, at man skulle opkræve fra hver eneste virksomhed og give det samme beløb tilbage, er jo absurd. Vi foretager også opkrævninger af skatter hos nogle og deler ud til andre, det er politik. Det andet er jo en absurditet at forestille sig; at man skulle kræve pengene op og så levere dem tilbage igen. Hvilket formål skulle der være i det? Det har jeg altså ikke rigtig forstået.

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg kan høre på debatten, at man gør sig meget store anstrengelser for at misforstå, hvad der bliver sagt. Og det sidste indlæg fra skatteministeren er jo en klar misforståelse.

Der er tale om landbruget som helhed. Landbruget består af mange forskellige brancher. Der er landmænd, der er slagterier, der er mejerier, der er mange ting. Og det kunne jo være rimeligt, at man ikke bare huggede 400 mio. kr. i branchen og overførte dem til en anden branche. Det er jo faktisk det, man gør. Det er jo også det, finansministeren har svaret til landbruget.

Når vi så taler om andre styringsmodeller – og jeg tror nok, at klokken er blevet for mange, til at vi kan få en tilbundsående debat – så drejer det sig om at lægge nogle omsættelige tilladelser til at forurene ud i virksomhederne, således at de selv kan handle med disse tilladelser, dvs. købe og sælge dem, og det gør man mange steder. Man gør det i USA, man gør det i Los Angeles, hvor man lige er startet.

Læs Berlingerens fra i går, bagsiden af erhvervssektionen. Det er et system, der virker således, at man i effektive kroner opnår miljøforbedringer. Vi ved jo, at her koster det ca. en faktor 7 at reducere med et ton CO₂ på den måde, regeringen har gjort det. Man kan altså gøre det for en syvendel af det beløb og få den samme miljøeffekt ved at bruge andre instrumenter.

Men som sagt, tiden er jo nok løbet lidt for vidt til, at den diskussion kan tages. Lad os tage den en anden dag.

Hermed sluttede forhandlingen.